

CSR, sustenabilitate, mediu, verde, etic, social, dialog, cooperarea, implicare, angajament. Dacă e să căutăm niște „etichete” în legătură cu această tematică, aceste ar fi unele dintre cuvintele cheie, asta până când următorul „inovator” va găsi și/sau inventa un alt cuvânt „cool” care să ofere corporațiilor o scuză pentru modul în care să fie sustenabile, când de fapt se comportă exact la fel.

Citind majoritatea rapoartelor din lume privind sustenabilitatea, prima pagină începe de regulă cu o „colecție de medalii” acolo unde nu există nicio „asigurare” cu privire la credibilitatea decernării de premii, dar respectiva pagină ajută cu siguranță cititorii să înțeleagă calitatea afișată a corporației.

Acestea este un alt semnal al stadiului sustenabilității în mediul corporativ și a capacității acestuia de a transforma afacerea într-un „loc” mai bun.

Din nefericire, „cazierul” ne arată că unele dintre cel mai premiate companii, din punctul de vedere al mediului, al aspectelor sociale și etice, s-au dovedit până la urmă a avea comportamente profund lipsite de etică, mai degrabă nocive pentru mediu și „periculoase din punct de vedere social” sau, în anumite cazuri, care afectează în mod direct sau indirect drepturile omului așa cum numai niște bombe inteligente (și silențioase) ar putea să o facă.

Cu toate aceste experiențe nefericite, toți profesioniștii care lucrează în domeniul sustenabilității posedă instrumentele corespunzătoare pentru a detecta și raporta acest „travesti dezgustător”. De foarte multe ori este prea ușor să descoperi care companie și-a pus masca sustenabilității și se poartă cu doar puține scrupule, folosindu-se de inducerea în eroare a factorilor interesați ca fiind singurul factor motor.

Cred că acum este momentul potrivit ca acei profesioniști implicați direct sau indirect în problema sustenabilității să facă un pas înainte pentru a începe să evite recepțiile și simandicoase unde se repetă aceleași cuvinte la nesfârșit și să zguduie din temelii întreaga problemă a sustenabilității sub deviza „A face, nu a părea”.

Medaliile obținute ca urmare a unor sponsorizări prietenoase și expuse cu mândrie în rapoartele privind sustenabilitatea nu mai sunt elemente de importanță critică pentru a fi sustenabile, mai ales atunci când „PIP controlați din exterior” pot să reprezinte „examinarea” efectivă a companiilor. Pe termen lung, aceste medalii nu vor fi de ajutor companiilor, ci pot crea chiar idei preconcepționate. Personal consider că tot acest timp petrecut încercând să înțelegem nivelul real al sustenabilității companiilor este un timp câștigat și nu poate fi pur și simplu expus pe prima pagină a unui raport de vreme ce necesită discuții și analize permanente.

Propun și sunt dispus să lansez, cu toți partenerii interesați, „o clasificare pe principii democratice”, care să își aibă originea în sustenabilitatea efectivă a corporațiilor care provine direct de la factorii interesați. Și nu mă refer doar la un spațiu web care să colecteze „plângerile” clienților sau a factorilor interesați, ci o așa-numită Agora a sustenabilității (există deja chiar și un grup pe LinkedIn care poartă acest nume neoclasic plin de șarm) care ar permite discutarea și colaborarea cu privire la această tematică prin intermediul analizelor cifrelor și politicilor, și nu doar prin promisiuni. Vorbesc de un Facebook al corporațiilor unde factorii interesați înregistrați pot să posteze experiențe și idei.

Să scăpăm de vechi și să facem loc noului în acest spațiu și, chiar dacă se poate spune (de cel mai premiate companii) că această abordare nu va funcționa sau că este un instrument periculos în mâinile posibilor concurenți, cei care sunt efectiv sustenabili (sau cu adevărat dedicați) trebuie doar să își clădească încrederea și să participe la „jocul democratic” și la o concurență sănătoasă (R-evoluționist).

Cu siguranță corporațiile și companiile multinaționale care se dau acum mari cu un simulacru de sustenabilitate, pot să „dea în bălbâială” odată ce și-au pierdut locul de frunte, dar, într-un sistem ideal (care nu este doar un basm) acest lucru îi va forța să încline în fața anumitor politici și să ia cu adevărat în serios factorii interesați, nu doar să îi vrăjească cu vorbe.

Sunt convins că multe companii și profesioniști, academicieni, analiști, consultanți și manageri vor avea curajul de a se implica în acest exercițiu democratic, satisfăcând în același timp nevoile efective ale sustenabilității în vremuri de recesiune și odată ce furtuna va fi trecut.

Pierluigi Orati este absolvent al unui curs de Master în Științe Sociale și este doctor în economie, cu o solidă experiență în aceste domenii. Timp de mulți ani s-a ocupat de relațiile cu analiștii din domeniul sustenabilității și investitorii, răspunzându-le la întrebări și oferindu-le informațiile necesare despre practicile CSR la nivelul Enel.

Crearea unei secțiuni pe pagina de CSR a Enel pentru a implica stakeholderii direct prin intermediul unei scalări multidimensionale (cântarul sustenabilității) au fost sarcinile specifice ale lui Pierluigi, iar numeroasele reacții ale acestor stakeholderi dovedesc succesul inițiativei.

Pierluigi a fost membru a Grupului de Lucru al GRI (Global Reporting Initiative) implicat în revizuirea și discutarea, la nivel global, împreună cu concurenții Enel și ONG-urile, a cooperării cu aceștia în elaborarea noilor linii directoare în domeniul CSR și detectarea principalilor indicatori ai performanței pentru companiile din domeniul energetic (EUSS).

Pierluigi este și jurnalist independent, membru al Consiliului de Conducere al Comitetului Științific al „La Finanza”, revistă bilunară de economie, finanțe și geopolitică.

El este în prezent, în puținul timp liber pe care îl are la dispoziție, consultant independent în domeniul sustenabilității și are o activitate zilnică, intensă și interesată, în cadrul Unității de Gestionare a Riscurilor de Țară a Enel, unde gestionează relațiile cu Agențiile de Creditare la Export (ACE) la nivel global.

@ LinkedIn: <http://it.linkedin.com/in/pierluigi1973>

@ Twitter: mindipendent

Strălucirea de nesuportat a apariției

Scris de Pierluigi Orati
Duminica, 29 August 2010 06:34

Traducere realizată de Casa de Traduceri. Adaptarea: Iulia Popescu
